

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 11 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Marchwicka

Protokolant: Martyna Dziemidowicz-Jędrzejowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla (...) nie stawił się, zawiadomiony prawidłowo wokandą

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19.01.2023r., 21.03.2023r., 12.05.2023r., 04.07.2023r., 28.09.2023r., 16.11.2023r., 30.11.2023r., 12.01.2024r., 29.02.2023r. i 28.03.2024r. we Wrocławiu

sprawy

M. R. (M. R.)

syna P. i F. z domu L.,

urodzonego (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że

w okresie od 26 października 2012 r. do 30 września 2020 r. w nieustalonym miejscu jako prezes (...) sp. z o.o. dokonał przywłaszczenia powierzonego na mocy umowy leasingu operacyjnego z dnia 28 czerwca 2010 r. samochodu M. (...) o nr rej. (...) o wartości 911.340,00 zł na szkodę (...) S.A., którego własność nabył na skutek cesji wierzytelności następnie (...) w likwidacji z/s w W.

tj. o czyn z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k.

* * *

I. uznaje **M. R.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku eliminując z jego opisu sformułowanie „którego własność nabył na skutek cesji wierzytelności następnie (...) w likwidacji z/s w W.” oraz przyjmując, że dokonał przywłaszczenia mienia znacznej wartości, co stanowi przestępstwo z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i za to na podstawie art.294§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art.72§1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;

IV. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 130 zł, zaś na podstawie art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 złotych.

Sędzia Agnieszka Marchwicka

UZASADNIENIE

	Sygnatura akt	III K 273/22 PR 1 Ds. 637.2021 Prokuratura Rejonowa dla (...)	
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. R.	w okresie od 26 października 2012 r. do 30 września 2020 r. w nieustalonym miejscu jako prezes (...) sp. z o.o. dokonał przywłaszczenia powierzonego na mocy umowy leasingu operacyjnego z dnia 28 czerwca 2010 r. samochodu M. (...) o nr rej. (...) o wartości 911.340,00 zł na szkodę (...) S.A., przyjmując, że dokonał przywłaszczenia mienia znacznej wartości, co stanowi przestępstwo z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W dniu 28 czerwca 2010r. we W. pomiędzy spółka (...) sp. z o.o. we W. ul. (...) reprezentowaną przez ówczesnego prezesa zarządu W. S., a (...) Sp. z o.o. w W. została zawarta umowa leasingu operacyjnego nr (...).</p> <p>Przedmiotem powyższej umowy było odpłatne korzystanie z samochodu marki M. (...) nr rej. (...) (...) i nr (...).</p> <p>Cenę pojazdu z wyposażeniem ustalono na 747.000,00 zł (911.340,00 zł brutto).</p> <p>Umowa została zawarta na 60 miesięcy, przy czym zgodnie z jej treścią po jej zakończeniu korzystającemu przysługiwało prawo do nabycia przedmiotu leasingu za zapłatą kwoty 747000 zł.</p> <p>Z tytułu powyższej umowy (...) sp. z o.o. we W. miała uiszczać miesięczne raty leasingowe w wysokości 12160,44 zł netto (począwszy od 11 stycznia 2014r. 14957,34 zł brutto), płatne do dnia 11 każdego miesiąca.</p> <p>Ponadto strony umówiły się na zapłatę tzw. wartości końcowej w wysokości 7470 zł.</p> <p>Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Umów Leasingu ((...)).</p>	<p>Umowa leasingu operacyjnego</p>	<p>11-13, k.52-54</p>	
---	------------------------------------	-----------------------	--

<p>Przedmiot leasingu został protokolarnie wydany korzystającemu C. S. bez usterek technicznych w dniu 14 lipca 2010r.</p> <p>Prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. od 25.02.2011r. był M. R., zaś 14.02.2012r. w KRS dokonano zmiany siedziby spółki na ul. (...).</p> <p>(...) sp. z o.o. w W. w dniu 30 maja 2014r. połączyła się z (...) w B., zaś wskutek połączenia nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) sp. z o.o. w W. do (...) w B..</p> <p>Następcą prawnym (...) GmbH sp. z o.o. Oddział w P. jest (...) sp. z o.o.</p>			
Ogólne Warunku Umów Leasingu (...)	k.55-57		
Harmonogram spłat	k.14-16		
Faktura VAT	k.58		
Protokół przejęcia pojazdu	k.30, k.59-60		
Odpis aktualny KRS dot. (...) sp. z o.o. (stan na 13.03.2013)	k.31-36		
Informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców dotycząca (...) sp. z o.o.	Wyszukiwarka KRS ((...))		
Odpis KRS dot. (...) GmbH sp. z o.o.	k.211-216		

Odpis KS dot. (...) sp. z o.o.	k.309-315	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. R.	k.485-488, k.291-292, k.422v-423	
<p>Z tytułu rat leasingowych (...) Sp. z o.o. w W. wystawiła faktury VAT nr (...) z terminem płatności w dniu 11 maja 2012r., nr (...) z terminem płatności w dniu 11 czerwca 2012 r., nr (...) z terminem płatności w dniu 11 lipca 2012 r., nr (...) z terminem płatności w dniu 11 sierpnia 2012 r., nr (...) z terminem płatności w dniu 11 września 2012 r., nr (...) z terminem płatności w dniu 11 października 2012 r. Każda z faktur opiewała na kwotę 14957,34 zł brutto.</p> <p>Spółka (...) nie uregulowała należności wynikających z wyżej wskazanych faktur.</p> <p>Pismem z dnia 12 października 2012r. (...) sp. z o.o. w W. wezwała (...) sp. z o.o. do zapłaty zaległych rat leasingowych w łącznej wysokości 89654,04 zł w terminie 7 dniu pod rygorem wypowiedzenia umowy leasingu, wyznaczając termin na spłatę zaległości do dnia 26 października 2012r.</p> <p>Pismo doręczono adresatowi w dniu 16 października 2012r.</p>	Zawiadomienie o przestępstwie	o k.1-7

Następnie wobec bezskutecznego upływu terminu do spłaty zadłużenia, w dniu 26 października 2012r. (...) sp. z o.o. w W. złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym.

Pismo doręczono adresatowi w dniu 5 listopada 2012r., przyjęcie przesyłki pokwitowała główna księgowa K. D..

W powyższym piśmie (...) sp. z o.o. w W. **wezwała** (...) sp. z o.o. do natychmiastowego zwrotu przedmiotu leasingu pełnomocnikowi (...) sp. z o.o. Kancelarii (...) z siedzibą w W. ul. (...).

Jednocześnie leasingodawca poinformował, że w przypadku uregulowania wymagalnych wierzytelności istnieje możliwość wznowienia umowy leasingu po złożeniu pisemnego wniosku do (...) sp. z o.o. w terminie 5 dni od dnia wypowiedzenia umowy.

W dniu **28 listopada 2013r.** do Sądu Rejonowego (...) wpłynął pozew (...) sp. z o.o. w W. przeciwko (...) sp. z o.o. we W. o wydanie nakazu zapłaty w zakresie zaległych rat leasingowych.

Po wniesieniu przez M. R. reprezentującego (...)

sp. z o.o. sprzeciwu od nakazu zapłaty, sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we (...).

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2015r. w sprawie (...) Sąd Okręgowy we (...) zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz (...) w (...) sp. z o.o. Oddział w P. kwotę 486258,12 zł wraz z odsetkami maksymalnymi i kosztami procesu.

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2016r. Sąd Okręgowy we (...) odrzucił apelację (...) sp. z o.o. od powyższego wyroku z powodu jej nieopłacenia, zaś postanowieniem dnia 17 czerwca 2017r. odrzucono zażalenie na powyższe postanowienie.

W dniu 06 października 2015r. wierzytelność z umowy leasingu została nabyta przez (...) (...), a następnie zbyta kolejnym podmiotom, tj. (...) S.A. a następnie na podstawie umowy z dnia 10.08.2016r. (...) w likwidacji z siedzibą w W..

Niezależnie od dochodzenia roszczeń z tytułu niezapłaconych rat leasingowych, (...) sp. z o.o. podejmowało czynności windykacyjne mające na celu odzyskanie pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) (...) i nr (...).

W październiku 2012r. pracownik Kancelarii (...) sp. j. udał się do siedziby

firmy (...) ul. (...) we W., jednakże na miejscu nie zastano prezesa spółki M. R. i pozostawiono wizytówkę z prośbą o kontakt, jednak bez skutki.

Kolejno w dniu 23 października 2012r. w rozmowie telefonicznej z K. D. ustalono, że prezes spółki przebywa za granicą i oddzwoni po powrocie, jednakże nikt nie skontaktował się z windykatorem.

Kolejne interwencje mające na celu zabezpieczenie pojazdu przeprowadzono 7 i 9 oraz 15 listopada 2012r. , jednakże nie zastano M. R., jak również nie ustalono miejsca postoju pojazdu.

Kolejno od grudnia 2012r. bezskuteczne czynności windykacyjne prowadzone były przez firmę (...) z siedzibą w R., której pracownikom nie udało się nawiązać kontaktu z M. R. jak również zabezpieczyć pojazd.

Kolejne czynności windykacyjne podejmował H. P., pracownik spółki (...) S.A., jednakże w toku prowadzonych czynności również nie udało się skontaktować z M. R. ani ujawnić i zabezpieczyć poszukiwanego pojazdu.

Pismem z dnia 8 marca 2013r. a następnie kolejnym z 13 marca 2013r., doręczonym 19

marca 2013r. ,
pełnomocnicy Kancelarii
(...) działając w imieniu
(...) sp. z o.o. wezwali
(...) sp. z o.o. do
natychmiastowego zwrotu
pojazdu pełnomocnikowi
Kancelarii lub przekazania
na parking depozytowy
(...) sp. z o.o. ul.
(...) W.. W piśmie
powyższym wskazano,
ze niezastosowanie się
do wezwania spowoduje
konieczność skierowania
sprawy na drogę
postępowania sądowego.

Powyższe żądanie zostało
ponowione pismem z dnia
4 kwietnia 2013r.

W odpowiedzi na
wezwanie (...) Sp. z
o.o. w piśmie z dnia 26
marca 2013r. wskazała, że
wplącono czynsz od 1 do
26 (czyli 26 z 59 rat)
w terminie, a następnie
doszło do niezawinionego
braku dalszej płatności 4
rat oraz zawnioskowała
o przywrócenie umowy
leasingu (poprzez
odwołanie oświadczenia
woli o wypowiedzeniu)
w zamian za zapłatę
brakujących rat
ewentualnie o wykupienie
przedmiotu leasingu.
Kolejne pisma z
wnioskiem o zbycie
pojazdu lub przywrócenie
umowy formułowano w
datach 31.05.2013r. i
10.06.2013r.

W odpowiedzi z dnia
30.07.2013r.
leasingodawca wskazał, że

jeżeli pojazd zostanie odstawiony we wskazane miejsce (parking w Z.) leasingodawca jest skłonny podjąć rozmowy w przedmiocie wznowienia leasingu oraz wykupienia pojazdu.

Pismem z dnia 28.08.2013r. M. R. reprezentujący (...) sp. z o.o. w związku z wypowiedzeniem umowy zwrócił się z prośbą o podanie informacji dotyczącej wysokości aktualnego zadłużenia.

Na tym kontakt między spółkami się zakończył, jak również nie doszło do wznowienia umowy leasingu

W dniu 21 marca 2013r. do Prokuratury Rejonowej dla (...) wpłynęło zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przywłaszczenia powierzonej rzeczy znacznej wartości tj. samochodu marki M. (...) nr rej. (...) (...) i nr (...).

Do dnia **30 września 2020r.** (data postanowienia o przedstawieniu zarzutu podejrzanemu M. R.) pojazd nie został zwrócony i nadal nie jest znane miejsce jego przechowywania.

Ostateczne wezwanie do wydania

k.9, k.10

Ostateczne wezwania do zapłaty	k.17-24	
Wypowiedzenie umowy leasingu	k.61	
Ostateczne wezwania do wydania	k.62-63	
Potwierdzenia odbioru	k.64-65, k.67, k.116	
Korespondencja dotycząca polubownego załatwienia sprawy	k.82-84, k.86-90, k.107-113, k.117-120	
Informacja dotycząca cesji wierzytelności	k.280	
(...) S.A.	k.291, k.297	
Pismo (...)	k.293	
Korespondencja z wierzycielami	k.349-351	
Odpowiedź (...) z załącznikami	k.352-372	
Korespondencja mailowa	k.374-383, k.385	
Akta Sądu Okręgowego we (...)		
Zeznania świadka K. D.	k.457v.-458v., k.321-323	
Zeznania świadka A. R.	k.482v.-485	
Zeznania świadka H. P.	k.436v.- k.74-77, k.147-149, k.325-326	

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. R.	k.485-488, k.291-292, k.422v-423		
M. R. urodził się (...) we W., posiada wykształcenie wyższe - architekt, jest kawalerem, ma dwoje dorosłych dzieci, nie ma nikogo na utrzymaniu, pracuje w spółce, osiąga miesięczny dochód w wysokości minimalnej pensji.	Dane o osobie oskarżonego	k.422v.	
Notatka w trybie art.213 k.p.k.	k.261		
M. R. był uprzednio karny za czyny z art.77 §2 k.k.s. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 27.05.2017r. w sprawie (...) na karę grzywny oraz za czyn z art.56§2 k.k.s. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 31.05.2021r. w sprawie (...) na karę grzywny.	Dane z KRK	k. 514-516	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
--	--	--	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

--	--	--	
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Umowa leasingu operacyjnego	Ustalenia dotyczące okoliczności zawarcia umowy leasingu, jej warunków, zmian własnościowych po stronie leasingodawcy, jak i zmian w zarządzie (...) sp. z o.o., Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych na etapie postępowania przygotowawczego, w tym samej umowy leasingu operacyjnego wraz z załącznikami, faktury Vat, protokołu przejęcia pojazdu, dokumentów pochodzących z Krajowego Rejestru Sądowego, których wiarygodność nie budziła wątpliwości, jak również częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. R., które w tej części korespondowały ze zgromadzonymi dokumentami.	
Ogólne Warunku Umów Leasingu (...)			
Harmonogram spłat			
Faktura VAT			

Protokół przejęcia pojazdu			
Odpis aktualny KRS dot. (...) sp. z o.o. (stan na 13.03.2013)			
Informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców dotycząca (...) sp. z o.o.			
Odpis KRS dot. (...) GmbH sp. z o.o.			
Odpis KS dot. (...) sp. z o.o.			
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. R.			
	Zawiadomienie o przestępstwie	o	<p>Poza przesłuchaniem zawnioskowanych w akcie oskarżenia świadków H. P. (przedstawiciela firmy windykacyjnej) oraz K. D., Sąd przesłuchał świadka zawnioskowanego przez oskarżonego, tj. A. R..</p> <p>Nie ulegało wątpliwości Sądu, że umowa leasingu nie została zawarta przez oskarżonego, jednakże następnie to oskarżony jako prezes zarządu (wpis w KRS 14.02.2012r.) w imieniu spółki kontaktował się z finansującym w sprawach dotyczących umowy leasingu. Zaległości w płatnościach, jak i rozwiązanie umowy leasingu nastąpiło w czasie, gdy prezesem zarządu spółki był M. R..</p>

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd jedynie częściowo uznał za przekonujące, a mianowicie w zakresie w jakim nie stały w sprzeczności z innymi wiarygodnymi dowodami. W znacznej części bowiem w ocenie Sądu stanowiły przyjętą linię obrony mającą na celu wykazanie, że nie doszło do przywłaszczenia przedmiotu leasingu po wypowiedzeniu umowy, którego skuteczność oskarżony również starał się kwestionować.

Zeznania składane przez świadka H. P. wskazywały na okoliczności dotyczące realizacji umowy przez korzystającego, w tym również na problemy z płatnością rat przed wypowiedzeniem umowy i znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach.

Ogólne warunki umowy wskazywały natomiast na to, że rozwiązanie umowy leasingu przed terminem mogło nastąpić ze skutkiem natychmiastowym m.in. w sytuacji gdy korzystający pomimo wyznaczenia dodatkowego terminu opóźnia się z płatnością przynajmniej jednej raty leasingowej.

Oskarżony w złożonych wyjaśnieniach kwestionował skuteczność wypowiedzenia umowy leasingu, wskazując, że

pismo wypowiedające umowę zostało pokwitowane przez osobę nieuprawnioną, a o jego treści dowiedział się dopiero przeglądając akta prokuratorskie.

Należało jednak zauważyć, że pismo wypowiedające umowę leasingu wzywające również do zwrotu pojazdu w terminie 7 dni, było kierowane na adres wynikający z umowy.

Słuchany na ta okoliczność H. P. zeznał, że wprawdzie nie pamięta w jaki sposób doręczone zostało pismo wypowiedające umowę, jednakże po okazaniu mu pisma k.27 wskazał, że wygląda ono jakby zostało doręczone osobiście a nie za zwrotnym poświadczeniem, o czym świadczy pokwitowanie na piśmie.

Świadek K. D. przyznała, że pracowała w spółce (...) Sp. z o.o. prowadzonej przez M. R., natomiast nie była zatrudniona w (...) sp. z o.o. i nie miała nic wspólnego z dokumentacją dotyczącą leasingu pojazdu m..

Świadek mimo deklarowanego braku wiedzy co do szczegółów zawarcia umowy leasingu, użytkowania przedmiotu leasingu, jak i braku pamięci co do odbierania korespondencji obejmującej wypowiedzenia leasingu

potwierdziła jednak, że do firmy przychodzili windykatorzy i szukali pojazdu m., jak również przyznała że na okazanym jej wypowiedzeniu umowy leasingu widnieje jej podpis.

Świadek H. P. podkreślił że wielokrotnie próbował kontaktować się z zarządem spółki (...) sp. z o.o., prośby te przekazywał pracownikom tej firmy, a tym samym leasingobiorca wiedział o tym, że auto jest poszukiwane. Mimo prowadzenia działań windykacyjnych przez kilka firm nie udało się odzyskać pojazdu.

Tym samym nie było podstaw do przyjęcia za przekonujące wyjaśnień oskarżonego jakoby miał informować leasingodawcę w 2013r. że pojazd jest zaparkowany na parkingu hotelowym i pozostaje do dyspozycji leasingodawcy.

Taka postawa pozostawała z resztą w sprzeczności zarówno z treścią kolejnych wezwań do wydania pojazdu, jak i zapisami (...) zgodnie z którymi to na oskarżonym jako prezesie (...) sp. z o.o. ciążył obowiązek dostarczenia pojazdu pod wskazywany przez właściciela adres.

Zeznania tych świadków jako korespondujące ze zgromadzoną dokumentacją, Sąd ocenił

jako przekonujące, uznając, że nie mieli racjonalnych powodów do przedstawiania relacji określonej treści.

Oskarżony natomiast sam przyznał, jak i potwierdziły to dokumenty, że prowadził rozmowy na temat wznowienia umowy leasingu, co wskazywało na to, że miał wiedzę, że została ona wypowiedziana. Należy podkreślić przy tym, że umowa nie została wznowiona, bowiem to korzystający nie spełnił warunków finansującego. Sytuacja taka z pewnością trwała co najmniej do czasu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy we (...) tj. do 7 sierpnia 2015r. a ostatnia korespondencja między stronami odnośnie wznowienia umowy miała miejsce dwa lata wcześniej.

Tymi rozmowami z resztą oskarżony tłumaczył brak wydania pojazdu windykatorem. Oskarżony bowiem stał na stanowisku, że zapłata 26 a zatem znacznej części rat leasingowych powinna powodować wznowienie umowy, a rozmowy prowadził na poziomie zarządu spółki leasingowej (co potwierdziła A. R.). Specyficzny i rzadki charakter pojazdu sprawiał natomiast, że oskarżony obawiał się, że w sytuacji przekazania go firmie leasingowej

	<p>zostanie on sprzedany innemu podmiotowi.</p> <p>Odnosząc się do twierdzeń oskarżonego, że samochód był parkowany na parkingu hotelowym i nie był przez niego użytkowany, w ocenie Sądu nawet zakładając, że taka sytuacja miała miejsce (co poza zeznaniami A. R. nie zostało w żaden sposób potwierdzone), należało zauważyć, że to nie finansujący samodzielnie czy też następnie przy pomocy firmy windykacyjnej miał czynić ustalenia w zakresie miejsca przechowywania pojazdu, ale to na korzystającym ciążyły obowiązki będące następstwem wypowiedzenia umowy, w tym wydanie pojazdu na żądanie finansującego.</p> <p>Zeznania świadka A. R., córki oskarżonego, Sąd ocenił z ostrożnością zwłaszcza że informacje dotyczące umowy, jej rozwiązania, jak i powiadomienia firmy leasingowej o miejscu przechowywania pojazdu posiadała od oskarżonego. Tym samym zeznania świadka Sąd ocenił jako przekonujące w zakresie w jakim korespondowały ze zgromadzonymi dokumentami.</p>	
Ostateczne wezwanie do wydania		

Ostateczne wezwania do zapłaty	
Wypowiedzenie umowy leasingu	
Ostateczne wezwania do wydania	
Potwierdzenia odbioru	
Korespondencja dotycząca polubownego załatwienia sprawy	
Informacja dotycząca cesji wierzytelności	
(...) S.A.	
Pismo (...)	
Korespondencja z wierzycielami	
Odpowiedź (...) z załącznikami	
Korespondencja mailowa	
Akta Sądu Okręgowego we (...) (...)	
Zeznania świadka K. D.	
Zeznania świadka A. R.	
Zeznania świadka H. P.	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. R.	

	Dane o osobie oskarżonego	Dane podane przez oskarżonego, co do jego stanu rodzinnego i majątkowego nie budziły wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez strony	
Notatka w trybie art.213 k.p.k.			
	Dane z K.	Ustalając wcześniejszą karalności oskarżonego, Sąd oparł się na pochodzącej z Krajowego Rejestru Karnego, które nie budziły zastrzeżeń, co do ich autentyczności i wiarygodności	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
--	--	--	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	Punkt I części dyspozytywnej	M. R.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialności przewidzianej w art. 284 § 2 k.k. podlega sprawca, który przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. Ocena realizacji znamion tego przestępstwa sprowadza się zatem do ustalenia trzech składników: znamienia przywłaszczenia, rzeczy ruchomej i jej powierzenia.</p> <p>Jako przywłaszczenie powszechnie już przyjmuje się rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym, z wykluczeniem osoby uprawnionej (por. Zoll Andrzej - red., Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. IV, WK 2016). Jego istota sprowadza się do uzewnętrznienia zachowania sprawcy, czyli ustawowego rozporządzenia rzeczą ruchomą poprzez włączenie jej do swojego majątku albo wykonywanie w stosunku do niej innych uprawnień właścicielskich. Sprawca przywłaszczenia działa zatem z zamiarem</p>			

pozbawienia własności rzeczy jej właściciela. Ów zamiar może się przejawiać np. w bezprawnym zatrzymaniu cudzej rzeczy, odmowie jej zwrotu, któremu towarzyszy cel w postaci uczynienia z rzeczy swoje własności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27 września 2019 r. II AKa 122/19, LEX nr 2766155).

Powierzenie cudzej rzeczy ruchomej sprowadza się do przekazania władztwa nad rzeczą sprawcy, z zastrzeżeniem jej zwrotu właścicielowi (posiadaczowi) lub osobie posiadającej inne prawo do rzeczy. Innymi słowy oznacza przeniesienie władztwa nad rzeczą z uprawnionego na sprawcę bez prawa rozporządzania nią jak swoją własnością (por. Zoll Andrzej - red., Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. IV, WK 2016). Podstawą takiego powierzenia może być dowolna umowa przewidująca jako jej element składowy właśnie przeniesienia władztwa nad rzeczą z zastrzeżeniem jej zwrotu.

Rzeczami ruchomymi natomiast są wszelkie samoistne przedmioty materialne niebędące nieruchomościami ani ich częściami składowymi. Jednocześnie powinny one

spełniać kryteria zawarte w definicji rzeczy tj. muszą być one materialnymi częściami przyrody (w stanie pierwotnym lub przetworzonym), wyodrębnionym z przyrody (w sposób naturalny lub sztuczny) i mogącymi stanowić samoistny przedmiot obrotu i stosunków prawnorzeczowych.

Należy zwrócić uwagę, że kwalifikowana postać przywłaszczenia, tj. sprzeniewierzenia należy do przestępstw kierunkowych.

Zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel, którym jest włączenie powierzonej rzeczy do majątku sprawcy lub postępowanie z nią jak z własną w inny sposób. Istotnym elementem strony podmiotowej sprzeniewierzenia nie jest sam fakt odmowy wydania rzeczy powierzonej lecz powody jej niezwrócenia, a więc wola włączenia rzeczy do swojego majątku lub wola postępowania z nią jak z własną (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2003 r., II KKN 273/01, LEX nr 75381).

O zamiarze w przypadku tego typu przestępstwa nie przesądza sam fakt nieuprawnionego postępowania z rzeczą, a więc wykorzystywanie jej lub postępowanie z nią w sposób

inny niż uzgodniony z właścicielem. Niezbędne jest wykazanie, że sprawca, postępując z rzeczą jak własną (animus rem sibi habendi), w sposób sprzeczny z uzgodnieniami poczynionymi z właścicielem, działał w celu włączenia rzeczy do swojego majątku i definitywnego pozbawienia osoby uprawnionej jej własności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 r., V KK 316/03, OSNKW 2004, z. 7-8, poz. 70).

Należy zauważyć, że okolicznością kwalifikującą typ przywłaszczenia opisanego w art. 284 § 2 k.k. jest legalne wejście sprawcy w posiadanie rzeczy przez jej powierzenie w określonym celu przez właściciela. Przez powierzenie dochodzi do przeniesienia władztwa nad rzeczą osobie innej, aniżeli właściciel i jest ono powiązane z ustaleniem określonego postępowania z rzeczą przez osobę ją uzyskującą. Przepis art. 284 § 2 k.k. reguluje zatem sytuację, w której dochodzi do nadużycia zaufania, jakim pokrzywdzony obdarzył sprawcę. (por. wyrok SA w Warszawie z 13.08.2014r. II AKa 213/14)

Taka sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej

sprawie, a tym samym w ocenie Sądu stawiany oskarżonemu zarzut przywłaszczenia powierzonego jej mienia w postaci pojazdu M. z którego po rozwiązaniu umowy powinien być się rozliczyć ze spółką (...) sp. o.o. by trafny.

Nie ulegało wątpliwości Sądu, że przedmiot umowy leasingowej powierzony korzystającemu tj. (...) sp. o.o. stanowił własność V. (...) sp. o.o. który to podmiot po rozwiązaniu umowy - z powodu braku płatności rat leasingowych - wezwał spółkę reprezentowaną wówczas przez oskarżonego do zwrotu pojazdu.

Twierdzenia oskarżonego, że nie doszło do skutecznego rozwiązania umowy leasingowej Sąd uznał wyłącznie jako zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności.

Po pierwsze należy zauważyć, że korespondencja do (...) sp. z o.o. kierowana była na adres wskazany w umowie. Świadek K. D. na rozprawie po okazaniu jej znajdującego się na k. 27 wypowiedzenia umowy leasingu przyznała, że widnieje tam jej podpis. Po wtóre treść kolejnych pism kierowanych przez spółkę, w tym samodzielnie przez oskarżonego do leasingodawcy, ale również pism

wzywających (...) sp. z o.o. do zwrotu pojazdu, jak i pism M. R. formułowanych już w toku postępowania o zapłatę zaległych rat leasingowych, wskazywała na to, że M. R. miał świadomość rozwiązania umowy leasingu. Do wznowienia umowy nie doszło bowiem jak wskazywało stanowisko V. (...) sp. o.o. leasingobiorca nie spełnił warunków do jej wznowienia.

Stosowane do zawartej przez oskarżonego umowy leasingowej ogólne warunki umów leasingu wskazywały na ciężące na leasingobiorcy obowiązki po przedterminowym rozwiązaniu umowy, m.in. dotyczące nie tylko zapłaty kwoty wymagalnych zafakturowanych a niezapłaconych opłat leasingowych wraz odsetkami (§19 ust. OWL) ale także niezwłocznego zwrócenia przedmiotu leasingu Dealerowi, który wydał przedmiot leasingu przy zawarciu umowy, albo innemu podmiotowi wskazanemu przez finansującego (pro. §18 ust2 UWL). Nie sposób przy tym zgodzić się z twierdzeniem, że odbiór pojazdu nie miał być potwierdzony sporządzeniem stosownego protokołu. Podobnie bowiem jak wydanie pojazdu w dniu 14.07.2010r. nastąpiło protokolarnie (por. k.59),

zgodnie z §20 ust 7 UWL przejęcie pojazdu musiałyby również nastąpić protokolarnie.

Wypowiedzenie umowy nastąpić mogło natomiast ze skutkiem natychmiastowym gdy korzystający mimo upomnienia na piśmie i wyznaczenia dodatkowego terminu zalegał z płatnością przynajmniej jednej opłaty leasingowej wynikającej z umowy (§18 ust1 UWL), co miało miejsce w rozpoznawanej sprawie.

Nie znalazły potwierdzenia w innych dowodach wyjaśnienia oskarżonego jakoby pojazd, który miał być przechowywany na wynajętym miejscu parkingowym w hotelu (...) przy ul. (...) we W., został oddany do dyspozycji leasingodawcy który może pojazd stamtąd zabrać bowiem miał drugi komplet kluczy do niego, a dokumenty pojazdu były w środku. Sam fakt „zaprzestania nękania” przez pracowników firmy windykacyjnej wbrew stanowisku oskarżonego nie mogło świadczyć o tym, że leasingodawca odzyskał pojazd. Gdyby tak było zbędnym okazałoby się składanie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Z relacji złożonej przez H. P. wynikało bowiem, że

mimo kilkukrotnych wizyt w siedzibie rejestrowej spółki nie udało mu się spotkać z nikim z zarządu, jak również poszukiwania pojazdu, który co nie ulega wątpliwości nie jest samochodem powszechnie spotykanym, nie przyniosły efektu. Ubieganie się o odszkodowanie z umowy ubezpieczenia z tytułu utraty pojazdu, jak i ewentualne pozwanie spółki o wydanie rzeczy, które nie nastąpiły, w ocenie Sądu nie stanowiły warunku koniecznego do przypisania oskarżonemu sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu. Właściwości przedmiotu leasingu w tym jego nietypowy charakter oraz wartość nie wykluczały natomiast jego skutecznego ukrycia przed leasingodawcą jak i kolejnymi firmami, które na jego zlecenie bezskutecznie podejmowały działania zmierzające do ustalenia miejsca jego przechowywania.

Z uwagi na wartość przedmiotu leasingu tj. 911.340,00 zł Sąd przyjął, że oskarżony, przestępstwa dopuścił się w okolicznościach wskazanych w art. 294 § 1 k.k., czyli w stosunku do mienia znacznej wartości. Mieniem takim stosownie do definicji zawartej w art. 115 § 5 k.k. jest bowiem mienie, którego wartość w

czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych.

Sąd wyeliminował natomiast z opisu czynu sformułowanie, że „którego własność nabył na skutek cesji wierzytelności następnie (...) w likwidacji z/s w W.”. Mimo braku uzyskania w toku postępowania umowy cesji, pismo (...) (k.352 i n) oraz zawiadomienie o cesji wskazywały na to, że zostały nią objęte wyłącznie wierzytelności wynikające z niespłaconych rat, a zatem objęte wyrokiem z 7.08.2015r., nie zaś pojazd M. czyli przedmiot umowy leasingu. Na taką treść umowy cesji wskazywało również pismo (...) sp. z o.o. z dnia 13.03.2024r. (k.510).

Odnosnie winy oskarżonego Sąd nie miał wątpliwości. M. R. pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki miał świadomość ciężących na nim obowiązków jak również w ocenie Sądu był świadomy konsekwencji swego zachowania.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	--	--
---	--	----	----

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
--			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	--	--
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
--			
#	3.4. Umorzenie postępowania	--	--
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
--			
#	3.5. Uniewinnienie	--	--
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
--			
4. KARY, Środki Karne, Przepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. R.	Punkt I części dyspozytywnej		<p>Wymierzając karę za przypisany oskarżonemu występki Sąd zgodnie z treścią art.53 k.k. miał na uwadze w pierwszej kolejności granice zagrożenia ustawowego karą czynu stanowiącego podstawę jej wymiaru tj. z art.294§1 k.k. tj. od roku do 10 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd w pierwszej kolejności kierował się zatem ogólnymi dyrektywami wymiaru kary i w związku z tym wymierzając karę sprawcy wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć. Wskazanie na prewencję indywidualną było jednym z podstawowych elementów decydujących o surowości represji. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary ma na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonego zarówno wobec własnego czynu jak i przestępstwa w ogóle. Sąd miał również na uwadze prewencję generalną, która wskazuje potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kierując</p>

się szczegółowymi dyrektywami wymiaru kary Sąd analizował motywację sprawcy, którą powiązał ze sferą intelektualną zachowania sprawcy, a rodzaj i rozmiar naruszenia ciężących na oskarżonym obowiązków stanowił element decydujący o ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze znaczny stopień jego społecznej szkodliwości, zważywszy zarówno na charakter dobra w jakie godziło, jak i na sposób działania sprawcy, rozmiary szkody oraz fakt, iż do czasu orzekania pojazd nie został odzyskany.

Sąd miał na uwadze motywację oskarżonego, która nie mogła zasługiwać na aprobatę, bowiem okoliczności przez niego przytaczane w tym związane z chęcią przywrócenia umowy leasingu nie usprawiedliwiają przestępczego zachowania polegającego na przywłaszczeniu powierzonego mu pojazdu.

Sąd miał na uwadze karalność oskarżonego, choć trzeba podkreślić, że orzekano wobec niego za przestępstwa skarbowe wyłącznie kary grzywnien.

Z tych przyczyn na podstawie art. 294§1

			<p>k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, uznając, iż kara ta spełni wobec oskarżonego cel represyjny, jak i cele w zakresie społecznego poczucia sprawiedliwości.</p>
M. R.	Punkt II części dyspozytywnej		<p>W oparciu o treść art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata. Należy zauważyć, że w dacie czynu oskarżony nie był karany na karę pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu kara warunkowo zawieszona spełni w przypadku prowadzącego ustabilizowane życie oskarżonego swoje cele, a w szczególności zapobiegnie popełnieniu przez niego kolejnych przestępstw.</p> <p>Okres wyznaczonej oskarżonemu próby odzwierciedla charakter naruszonych przez niego norm prawnych. Tak orzeczonej kara w ocenie Sądu stanowi właściwą reakcją karną na jego zachowanie, jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego.</p>
M. R.	Punkt III części dyspozytywnej		<p>Dla wzmocnienia oddziaływania kary na oskarżonego Sąd, nałożył na niego jeden z obligatoryjnych przy</p>

			warunkowym zawieszeniu wykonania kary obowiązków tj. wskazany w art.72§1 pkt 1 k.k. obowiązek informowania Sądu o przebiegu okresu próby, precyzując przy tym, że obowiązek ten winien być realizowany pisemnie, co 6 miesięcy.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
--	--	--	--
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Wobec faktu, że pokrzywdzony nie złożył wniosku o naprawienie szkody obejmującej równowartość utraconego pojazdu, a roszczenia wynikające z			

<p>niezapłaconych rat leasingowych zostały objęte wyrokiem Sądu Okręgowego we (...) w sprawie (...) (art.415§1 k.p.k.) , a następnie objęte umowami cesji, Sąd nie orzekł środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody.</p>	
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Punkt IV części dyspozytywnej</p>	<p>Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 130 zł, zaś na podstawie art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 180 złotych, uznając że sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe oskarżonego nie uzasadniają zwolnienia od ponoszenia tych należności.</p>
<p>6. PODPIS</p>	
<p>Sędzia Agnieszka Marchwicka</p>	